

Отже, розвиток інформаційних потоків підприємства, які акумулюються в облікових інформаційних системах, потребує для ефективного розв'язання управлінських задач, зокрема, управління ризиками, застосування інноваційних видів аудиту, оскільки традиційний фінансовий аудит не має вектор свого направлення на ІТ системи. Вищення зазначеної мети в умовах глобальної інформатизації економічних об'єктів є завданням аудиту інформаційних технологій, який здатен вдоконалити використання потенціалу ІТ-середовища для реалізації стратегічних завдань підприємства.

І.А. Юр'єва, канд. екон. наук, доц. (НТУ «ХПІ», Харків)

ДОСЛІДЖЕННЯ АСПЕКТІВ ПОНЯТТЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Науково-практичні заходи організації обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку підприємств базуються на теорії теорія систем та соціальної відповідальності організації. Система - це ціле, створене із частин і елементів для цілеспрямованої діяльності. Іноді систему визначають як сукупність взаємозалежних діючих елементів. Ознаками системи є безліч складових її елементів, єдність головної мети для всіх елементів, наявність зв'язків між ними, цілісність і єдність елементів, наявність структури та ієрархічності, відносна самостійність і наявність управління цими елементами. Термін "організація" в одному зі своїх лексичних тлумачень означає також "систему", але не будь-яку систему, а певної мірою упорядковану, організовану. Сталий розвиток - це процес гармонізації продуктивних сил, забезпечення задоволення необхідних потреб усіх шарів суспільства за умови збереження і поетапного відтворення природного середовища, створення можливостей для рівноваги між потенціалом біосфери і потребами людей усіх поколінь. Метою сталого розвитку підприємств слід вважати: забезпечення динамічного соціально-економічного розвитку, збереження навколишнього середовища, раціональне використання і відтворення природно-сировинного потенціалу, задоволення потреб на основі розвитку високоефективних економіки і системи управління господарським комплексом, стимулювання структурних ринкових перетворень, використання

наявних природних, сировинних і трудових ресурсів.

Аналізуючи науково-практичні заходи організації обліково-аналітичного забезпечення сталого розвитку підприємств необхідно назвати ряд його аспектів.

Політико-правовий аспект: а) розвинена сучасна демократія, тобто народовладдя, конституційна влада, правова держава, справді громадянське суспільство; б) система розумного законодавства; і оподаткування; в) соціальна справедливість (гідна плата за працю, строге дотримання прав людини); г) забезпечення волі й: рівності всіх людей перед законом; д) єдність патріотизму і інтернаціоналізму, дружба народів, взаємна відповідальність громадянина і суспільства; е) координація урядових і суспільних структур у забезпеченні ноосферного розвитку суспільства.

Економічний аспект: а) розумна комбінація державної, суспільної і приватної власності в народному господарстві; цивілізована товарно-ринкова економіка; б) демонополізація і вільна конкуренція виробників і продавців; в) виробництво сільськогосподарської і промислової продукції, культурних благ у достатній кількості для задоволення основних життєвих потреб усіх жителів планети; г) ефективні і гуманні засоби стимулювання корисної діяльності жителів планети.

Екологічний аспект: а) збереження реальних можливостей не тільки для нинішнього, але і для майбутніх поколінь задовольняти свої основні життєві потреби; б) теоретична розробка і практична реалізація методів ефективного використання природних ресурсів; в) забезпечення екологічної безпеки ноосферного розвитку; г) розгортання спочатку маловідходного, а потім і безвідходного виробництва по замкненому циклу, широкий розвиток біотехнології; е) поступений перехід від енергетики, заснованої на спалюванні органічного палива, до альтернативної енергетики, що використовує возобновимые джерела енергії (сонце, вода, вітер, енергія біомаси, підземне тепло і т.і.);

Соціальний аспект: розвиток широкої і загальнодоступної мережі професійних середніх і вищих навчальних закладів.

Міжнародний аспект. а) (запобігання регіональних конфліктів, розв'язок будь-яких протиріч мирними, політичними засобами; б) забезпечення партнерства всіх країн

Інформативний аспект: а) високий рівень розвитку науки, техніки і їх втілення на практиці; б) подолання роз'єднаності природних і суспільних наук в) широке поширення освіти і засобів масової інформації (ЗМІ); г) інформатизація народного господарства і

культури; д) масове застосування електронних засобів в пропаганді успіхів стратегії стійкого розвитку; е) висування на пріоритетне місце інформаційних ресурсів перед матеріально-енергетичними.

Література

1. Александров І.О. Стратегія сталого розвитку регіону: моногр. / І.О. Александров, О.В. Половян, О.Ф. Коновалов, О.В. Логачова, М.Ю. Тарасова; за заг. ред. д.е.н. І.О. Александрова / НАН України, Ін-т економіки пром-сті. – Донецьк: Вид-во «Ноулідж», 2010. – 203 с.

2. Аналіз сталого розвитку – глобальний і регіональний контекст: моногр./ Міжнар. рада з науки (ICSU) [та ін.]; наук.кер. М. З. Згуровський. – К.: НТУУ «КПІ», 2010. – Ч. 2. Україна в індикаторах сталого розвитку. – 359 с.

Л.М. Янчева, канд. екон. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Інституціоналізація бухгалтерського обліку стала базисом для формування розвинутого інформаційно-аналітичного забезпечення управління, імпортувавши неформальні норми і правила, сформульовані внаслідок розвитку філософського підходу до організації обліку та складання облікової звітності.

Інституціоналізація – це один з пріоритетних напрямів розвитку бухгалтерського обліку, що розширює комплекс правил, норм, принципів, ролей його актуалізації відповідно до умов і вимог сучасного етапу трансформації економіки. Розвиток має супроводжуватись інтеграцією та створенням стійких взаємозв'язків між формальними та неформальними регуляторами, що визначають принципи, методи і процедури для актуалізації інформаційної системи.

Первісно в інституціональній теорії постали неформальні правила/звички, що є корінною структурою поняття і які неможливо оминати внаслідок їх панування в переконаннях, ідеології, мисленні, уподобанні всіх верств населення. Домінуючим інститутам в розвитку навколишнього середовища властивий неформальний характер, що забезпечує безупинний пошук сфер і засобів реалізації потенціалу соціо-економіко-екологічної системи на предмет адаптації до мінливих